

Högsta domstolen
Box 2066
103 12 Stockholm

FZ ./ riksåklagaren ang. återställande av försutten tid

(Hovrätten för Västra Sveriges dom den 18 april 2016 i mål B 5229-16)

Högsta domstolen har förelagt riksåklagaren att inkomma med skriftlig förklaring i målet.

Jag vill anföra följande.

Inställning

Jag motsätter mig inte att den försuttna tiden återställs.

Bakgrund

FZ har dömts för misshandel till villkorlig dom. Enligt lag och meddelad besvärshänvisning var sista dag att överklaga hovrättens dom den 16 maj 2016.

FZ har ansökt om en ny tid att överklaga hovrättens dom. Hon har därvid anfört bl.a. följande. Hennes ombud och offentlige försvarare, advokaten JW, lämnade överklagandet i Postnords brevlåda på Y-torget i X-stad den 12 maj 2016. Han är säker på att han lämnade brevet före tömningstiden kl. 17.00. Han har inte kunnat räkna med att försändelsen skulle bli så till den grad fördröjd att den inte anlände till hovrätten förrän den 26 maj 2016. Eftersom försändelsen lämnats i tid för att med normal postgång anlända till hovrätten inom överklagandefristen, föreligger laga förfall.

Grunderna för min inställning

Har någon försuttit den tid som gäller för överklagande av dom, och hade han laga förfall, får på ansökan av honom den försuttna tiden återställas. (58 kap. 11 § rättegångsbalken).

Enligt 32 kap. 8 § rättegångsbalken är laga förfall, då någon genom avbrott i allmänna samfärdseln, sjukdom eller annan omständighet, som han ej bort förutse eller rätten eljest finner utgöra giltig ursäkt, hindrats att fullgöra vad honom ålegat.

Den som påstår laga förfall har bevisbördan för de omständigheter som åberopas till grund för ansökningen. Enligt praxis har laga förfall ansetts föreligga när ett ombud, som är advokat, uppgett att han eller hon i god tid för

sin klients räkning postat ett överklagande, som inte kommit fram i rätt tid (se NJA 2000 s. 75, NJA 1997 s. 20 och 1995 s. 553). Av NJA 1985 s. 862 följer att den som avsänder ett överklagande som blir försenat inte kan anses ha laga förfall om han postat inlagan i sådan tid att den vid normal postgång skulle ha avskilts för domstolens räkning på postanstalt först samma dag som klagofristen löpt ut. Enligt avgörandena NJA 1986 s. 203 och 1997 s. 820 framgår dock att när fristen går ut på en måndag, det är tillräckligt att brevet lämnats för postbehandling under fredagen utan hänsyn till om det kan ske något avskiljande på postanstalten under lördagen eller söndagen.

Min bedömning

Advokaten JW har uppgett att han postade överklagandet den 12 maj 2016 före kl. 17.00 (som var en torsdag) och att postlådans tömningstid var kl. 17.00. Sista dag för överklagande av hovrättens dom var den 16 maj 2016 (som var en måndag). Överklagandet kom dock in till hovrätten först den 26 maj 2016.

Mot bakgrund av den praxis som finns på området kan jag inte motsätta mig att den försuttna tiden återställs. Det kan dock ifrågasättas om, mot bakgrund av de möjligheter som idag finns att överklaga via mejl, det kan finnas skäl att förändra denna praxis.

Kerstin Skarp

My Hedström

Kopia till

Åklagarkammaren i Uddevalla (AM-47178-15)